

verder daalt. Daarnaast heeft de belegger ook een soort bescherming tegen een rente die tot fors boven de 5 procent gaat oplopen. Gemiddeld bedroeg de 12-maands Euribor-rente sinds 1999 iets meer dan 3 procent, en momenteel is het zelfs minder dan 2 procent, dus daar is nog geen sprake van.

De debiteur achter deze Kempen Note is F. van Lanschot Bankiers, dat bij Standard & Poor's een rating krijgt van A-. Vanwege de kredietwaardigheid past ook deze note bij voorkeur in een goed over verschillende debiteuren gespreide portefeuille. Van Lanschot betaalt overigens vanwege die kredietwaardigheid voor gewone obligaties met dit soort looptijden ook 5 tot 6 procent.

#### WAT MOETEN WE HIERVAN DENKEN?

Als we een nadeel moeten noemen, is het de tamelijk hoge kostenvoet ten opzichte van de producten van RBS en BNG. Maar de voordelen van deze Kempen Floored Floater overheersen. Het is een interessant vehikel voor beleggers die vrezen dat de rente bijvoorbeeld als gevolg van oplopende inflatie plotseling sterk gaat stijgen. Dan gaat de coupon namelijk mee. En zolang hun vrees niet bewaarheid wordt, ontvangen zij een keurige coupon van 5 procent.

## eerder besproken

■ <b>ING Liric Eurozone november 2021</b>	<b>8</b>
■ <b>Rabo Eurostoxx 50 Note maart 2017</b>	<b>7.5</b>
■ <b>Kempen Floored Floater 11-21</b>	<b>7,5</b>
■ <b>RBS Royal 8%-3M Euribor Obligatie</b>	<b>7</b>
■ <b>BNG Variabele Lage Rente Obligatie 2</b>	<b>6</b>
■ <b>Kempen Deep Barrier Note II</b>	<b>5</b>
■ <b>ABN Amro S&amp;P 500 Memory Coupon Note</b>	<b>5</b>
■ <b>Commerzbank Factor Certificaten</b>	<b>4,5</b>
■ <b>Finitro Obligatie 7,4 tot 7,8%</b>	<b>3</b>
■ <b>Addon TV Preferred Stock</b>	<b>0</b>

De volledige artikelen zijn terug te vinden via [veb.net/productfolder](http://veb.net/productfolder)

# JONG EN WERKLOOS

door  
**Sheila Sitalsing**



In het engste cijferstaatje van Europa staan geen schulden/bbp ratio's, rentespreads of koersen. In het engste cijferstaatje van Europa staat hoe veel jonge mensen werkloos thuis zitten. In Spanje: de helft van de jongeren. In Portugal: bijna een derde. In Griekenland: meer dan 40 procent.

Toen de wereldelite – in Occupyterminologie: de 0,0001 procent – zich deze winter in Davos verzamelde voor het World Economic Forum, konden ze, als de wind goed stond, vanaf hun Alp de onvrede en het testosteron van de jongemannenmassa's ruiken. Davos zat vol met mensen die één belangrijke les uit de Arabische opstanden hebben geleerd: vrees de jongere die geen nuttige dagbesteding heeft, maar wel het stamina om lange marsen te maken, een plein te bezetten, en zich desnoods met geweld een plek in de maatschappij toe te eigenen.

Uit de baaierd aan verslagen uit Davos vielen dan ook twee, in elkaar grijpende constanten te destilleren. De eerste was de continue clash tussen enerzijds de zuinigheid-met-vlijt-types die strikte begrotingsdiscipline als dé oplossing voor de eurocrisis propageren en anderzijds de doe-het-nou-niet-types, die waarschuwen dat bezuinigen in een recessie mesjogge is omdat het meer kapot maakt dan je lief is.

De tweede constante waren de zorgen over de rap oplopende jeugdwerkloosheid, tastbaar gevolg van de recessie. De vraag is welke mate van begrotingsdiscipline in dit licht verantwoord is. Er is al zeer ijverig gesneden in de overheidsuitgaven. Het IMF rekende in de recente Fiscal Monitor voor dat begrotingstekorten in de ontwikkelde wereld in 2011 gemiddeld met 1 procent krompen, gedeels structureel, door bezuinigingen en/of belastingverhogingen.

Het nieuwe, in januari getekende, europact bindt Europese regeringen verder aan structurele soberheid (dat deed het oude pact overigens ook, alleen zeggen ze nu dat ze het echt menen). Dat zou nodig zijn voor de lange termijn, om vertrouwen te herwinnen.

Maar snijden schept geen banen, zo rekende het IMF al voor. Snijd met mate, waarschuwt het Fonds dan ook: 'Countries with enough fiscal space, including some in the euro area, should reconsider the pace of near-term adjustment.'

Dwarse geesten noemen het europact zelfs een zelfmoordpact, dat Keynesianisme illegaal verklaart. Daarachter ligt een fundamentele vraag. Trapt de Europese Unie niet wederom in de valkuil van de politiek-ideologische 'oplossing' die het onderliggende probleem onvoldoende onderkent? Want de eurocrisis is in essentie geen schulden crisis, maar een crisis van structurele onevenwichtigheden tussen eurolanden die te weinig groei genereren. Daar helpen geen tien europacten tegen, al giet je ze in beton. De jongeren betalen de rekening. En nee, dat vod vol nietszeggendheden dat de euroleiders eind januari presenteerden bij wijze van 'groeiplan' gaat ze niet helpen.

